

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

2025 ԹՎԱԿԱՆԻ ՀՈՒՆԻՍԻ 27-ԻՆ ՄԻՆՍԿՈՒՄ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ ԵՎՐԱՍԻԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԴՐԱ ԱՆԴԱՄ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՄԻ ԿՈՂՄԻՑ, ԵՎ ՄՈՆԴՈԼԻԱՅԻ՝ ՄՅՈՒՍ ԿՈՂՄԻՑ, ՄԻՋԵՎ ԺԱՄԱՆԱԿԱՎՈՐ ԱՌԵՎՏՐԱՅԻՆ ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳՐՈՒՄ ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆԸ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ

Քաղ. Երևան

23 դեկտեմբերի 2025 թ.

Սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.

նախագահող՝

դատավորներ՝

Արման Դիլանյանի,

Արտակ Ջեյնալյանի,

Հրայր Թովմասյանի,

Դավիթ Խաչատուրյանի,

Երվանդ Խունդկարյանի,

Հովակիմ Հովակիմյանի (զեկուցող),

Էդգար Շաթիրյանի,

Սեդա Սաֆարյանի,

Արթուր Վաղարշյանի,

մասնակցությամբ (գրավոր ընթացակարգի շրջանակներում)՝

Կառավարության ներկայացուցիչ՝

Էկոնոմիկայի նախարար

Գևորգ Պապոյանի,

համաձայն Սահմանադրության 168-րդ հոդվածի 3-րդ կետի, 169-րդ հոդվածի 3-րդ մասի, ինչպես նաև «Սահմանադրական դատարանի մասին» սահմանադրական օրենքի 23-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 40 և 74-րդ հոդվածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2025 թվականի հունիսի 27-ին Մինսկում ստորագրված՝ Եվրասիական տնտեսական միության և դրա անդամ պետությունների՝ մի կողմից, և Մոնղոլիայի՝ մյուս կողմից, միջև ժամանակավոր առևտրային համաձայնագրում ամրագրված պարտավորությունների՝ Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Կառավարությունն իր՝ 2025 թվականի սեպտեմբերի 11-ի N 1283-Ա որոշմամբ հավանություն է տվել 2025 թվականի հունիսի 27-ին Մինսկում ստորագրված «Եվրասիական տնտեսական միության և դրա անդամ պետությունների՝ մի կողմից, և Մոնղոլիայի՝ մյուս կողմից, միջև ժամանակավոր առևտրային համաձայնագիրը վավերացնելու մասին» օրենքի նախագծի վերաբերյալ Կառավարության օրենսդրական նախաձեռնությանը և որոշել է նշված համաձայնագրում ամրագրված պարտավորությունների՝ Սահմանադրությանը համապատասխանությունը որոշելու նպատակով դիմել Սահմանադրական դատարան:

Գործի քննության առիթը Կառավարության՝ 2025 թվականի հոկտեմբերի 24-ին Սահմանադրական դատարան մուտքագրված դիմումն է:

Ուսումնասիրելով վերոնշյալ համաձայնագիրը, հետազոտելով սույն գործով Կառավարության ներկայացուցչի գրավոր բացատրությունը և գործում առկա մյուս փաստաթղթերը՝ Սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Ց**.

1. Եվրասիական տնտեսական միության (այսուհետ նաև՝ ԵԱՏՄ), և դրա անդամ պետությունների՝ մի կողմից, և Մոնղոլիայի՝ մյուս կողմից (այսուհետ նաև՝ Կողմեր), միջև ժամանակավոր առևտրային համաձայնագիրը (այսուհետ նաև՝ Համաձայնագիր) ստորագրվել է 2025 թվականի հունիսի 27-ին Մինսկում՝ սակագնային և ոչ սակագնային խոչընդոտները նվազեցնելու կամ վերացնելու միջոցով Կողմերի միջև տնտեսական և առևտրային համագործակցությանն աջակցելու, ինչպես նաև Կողմերի միջև առևտրի ընդլայնումը և բազմազանեցումը խրախուսելու նպատակով:

2. Համաձայնագրի կիրարկման արդյունքում նախատեսվում է ապահովել Համաձայնագրի կողմերի միջև առևտրի ընդլայնում և դիվերսիֆիկացում, ինչպես նաև բարձրացնել ԵԱՏՄ անդամ պետությունների ապրանքների մրցունակությունը մոնոլոկալան շուկայում՝ ավելացնելով արտահանման ծավալները:

3. Համաձայնագրի անբաժանելի մաս են կազմում 4 հավելվածներ՝ Հավելված 1. «Ժամանակացույց Եվրասիական տնտեսական միության սակագնային պարտավորությունների», Հավելված 2. «Ժամանակացույց Մոնղոլիայի սակագնային պարտավորությունների», Հավելված 3. «Ծագման կանոնները», Հավելված 4. «Վեճերի կարգավորումը»:

4. Համաձայնագրով Հայաստանի Հանրապետությունն ստանձնում է մի շարք պարտավորություններ, մասնավորապես՝

4.1. ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության սակագնային անվանացանկում արվող ցանկացած փոփոխություն կատարվի առանց խախտելու Համաձայնագրի 1-ին և 2-րդ հավելվածներին համապատասխան սահմանված սակագնային զիջումները (հոդված 4, կետ 2),

4.2. Կողմերից մեկի տարածքի ծագում ունեցող ապրանքների համար ապահովել Համաձայնագրի 1-ին և 2-րդ հավելվածներով նախատեսված Հայաստանի Հանրապետության՝ սակագնային պարտավորությունների ժամանակացույցով սահմանված ռեժիմից ոչ պակաս բարենպաստ ռեժիմ (հոդված 5, կետ 1),

4.3. ապահովել, որ ապրանքների ներմուծման կամ արտահանման նկատմամբ կամ դրանց կապակցությամբ կիրառվող բոլոր վճարները և գանձումները համապատասխանեն 1994 թվականի Սակագների և առևտրի գլխավոր համաձայնագրի (այսուհետ՝ ՍԱԳՀ) VIII հոդվածին (հոդված 7),

4.4. մյուս կողմի ապրանքների մասով տրամադրել ազգային ռեժիմ՝ ՍԱԳՀ-ի III հոդվածին համապատասխան (հոդված 9),

4.5. կիրառել Հայաստանի Հանրապետության համապատասխան օրենքներն ու կարգավորումները տեխնիկական կարգավորման ոլորտում՝ Առևտրի համաշ-

խարհային կազմակերպության «Առևտրի տեխնիկական խոչընդոտների վերաբերյալ» համաձայնագրի 1Ա հավելվածի դրույթներին համապատասխան (հոդված 10, կետ 1),

4.6. Համաձայնագրի դրույթների կատարման նպատակով խրախուսել ստանդարտացման, տեխնիկական կանոնակարգման, չափագիտության, շուկայի վերահսկողության և համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի, այդ թվում՝ հավատարմագրման, թեստավորման և սերտիֆիկացման համար պատասխանատու համապատասխան մարմինների միջև երկկողմ համագործակցությունը (հոդված 10, կետ 2),

4.7. ապահովել, որ պարտադիր պահանջներին ապրանքի համապատասխանության գնահատման պահանջները և մեթոդները սահմանվեն Հայաստանի Հանրապետության պատասխանատու մարմինների կողմից՝ ներմուծող՝ Հայաստանի Հանրապետության կիրառելի օրենքներին և կարգավորումներին, ինչպես նաև «Առևտրի տեխնիկական խոչընդոտների մասին» համաձայնագրի դրույթներին համապատասխան, որոնք նշված են Առևտրի համաշխարհային կազմակերպության համաձայնագրի 1Ա հավելվածում (հոդված 10, կետ 4),

4.8. սանիտարական և բուսասանիտարական միջոցառումների ոլորտում կիրառել Հայաստանի Հանրապետության համապատասխան օրենքներն ու կարգավորումները՝ «Սանիտարական և բուսասանիտարական միջոցների կիրառման մասին» համաձայնագրին համապատասխան, որոնք նշված են Առևտրի համաշխարհային կազմակերպության համաձայնագրի 1Ա հավելվածում (հոդված 11, կետ 1),

4.9. մյուս կողմի գրավոր հարցմամբ ժամանակին տեղեկություններ տրամադրել սանիտարական և բուսասանիտարական միջոցներին առնչվող ցանկացած հարցի վերաբերյալ, որն առաջացել է կամ կարող է առաջանալ Կողմերի միջև երկկողմ առևտրի արդյունքում (հոդված 11, կետ 3),

4.10. ապահովել Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմինների կողմից կիրառվող մաքսային վարչարարության միջոցների կանխատեսելիությունը, հետևողականությունը և թափանցիկությունը (հոդված 13, կետ 2),

4.11. ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության մաքսային ընթացակարգերը, հնարավորության դեպքում և Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենքներով և կարգավորումներով սահմանված դեպքերում, հիմնված լինեն Համաշխարհային մաքսային կազմակերպության ստանդարտների ու առաջարկվող գործելակերպերի վրա (հոդված 13, կետ 3),

4.12. ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմինները ձգտեն վերանայել իրենց մաքսային վարչարարության միջոցները՝ առևտրի դյուրացման նպատակով այդ միջոցները պարզեցնելու համար (հոդված 13, կետ 4),

4.13. հնարավորության սահմաններում ընդհանուր կիրառության մաքսային օրենքները և կարգավորումները հրապարակել անգլերենով (հոդված 13, կետ 5),

4.14. սահմանել կամ շարունակել կիրառել ապրանքների արդյունավետ բացթողմանն ուղղված մաքսային ընթացակարգեր ու գործառնություններ՝ Կողմերի միջև առևտուրը դյուրացնելու նպատակով (հոդված 13, կետ 6),

4.15. Համաձայնագրի 13-րդ հոդվածի 7-րդ կետի համաձայն՝

4.15.1. նախատեսել ապրանքների բացթողումը մաքսային հայտարարագիրը գրանցվելուց հետո ոչ ավելի, քան 48 ժամվա ընթացքում՝ բացառությամբ Հայաստանի Հանրապետության մաքսային օրենքներով և կարգավորումներով նախատեսված հանգամանքների,

4.15.2. ընդունել կամ կիրառել մինչև ապրանքների ժամանումը մաքսային տեղեկատվության էլեկտրոնային ներկայացման և մշակման ապահովումը՝ ժամանումից հետո ապրանքների բացթողումն արագացնելու նպատակով,

4.15.3. կիրառել ռիսկերի կառավարման համակարգ՝ ռիսկերի կանոնավոր գնահատման միջոցով՝ ջանքերը կենտրոնացնելով բարձր ռիսկայնության ապրանքների զննումների վրա և պարզեցնելով ցածր ռիսկայնության ապրանքների հետ իրականացվող մաքսային գործառնությունների կիրառումը (հոդված 13, կետ 7),

4.16. վարել առևտրի դյուրացման գործընկերության ծրագիր այն օպերատորների համար, որոնք համապատասխանում են անվտանգության հատուկ չափանիշներին, համաձայն Համաշխարհային մաքսային կազմակերպության՝ Համաշխարհային առևտրի ապահովմանն ու դյուրացմանն ուղղված SAFE ստանդարտների շրջանակի (հոդված 13, կետ 8),

4.17. ապահովել, որ Համաձայնագրի արդյունավետ կիրարկումը դյուրացնելու նպատակով Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմինները խթանեն մյուս Կողմերի մաքսային մարմինների հետ համագործակցությունը՝ Կողմերի միջև առևտրում ընդգրկված ապրանքների վրա ազդող առանցքային մաքսային հարցերի շուրջ (հոդված 14, կետ 1),

4.18. Համաձայնագրի 14-րդ հոդվածի 2-4-րդ կետերին համապատասխան տրամադրված բոլոր տեղեկությունները համարել գաղտնի և ապահովել, որ այդ տեղեկությունները չբացահայտվեն առանց այդ տեղեկությունները տրամադրող անձի կամ կողմի մարմնի թույլտվության՝ բացառությամբ այն դեպքերի, երբ դրանք բացահայտելը կարող է անհրաժեշտ լինել դատական գործընթացների նպատակներից ելնելով (հոդված 14, կետ 5),

4.19. ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության մաքսային մարմինները ձգտեն ստեղծել և կիրառել մաքսային համագործակցության համար կապուղիներ, այդ թվում՝ ստեղծեն կապի ապահովման կենտրոններ, որոնք կդյուրացնեն տեղեկությունների արագ ու անվտանգ փոխանակումը և կբարելավեն մաքսային հարցերի համակարգումը (հոդված 14, կետ 6),

4.20. ներդնել տեղեկությունների էլեկտրոնային փոխանակում՝ հիմնվելով ԵԱՏՄ-ի ինտեգրված տեղեկատվական համակարգի տեխնիկական ենթակառուցվածքի և Մոնղոլիայի համապատասխան ենթակառուցվածքի օգտագործման վրա (հոդված 14, կետ 10),

4.21. մյուս կողմին անմիջապես տեղեկացնել վճարային հաշվեկշռի ապահովման նպատակով Համաձայնագրի 18-րդ հոդվածի 1-ին կետում նշված միջոցներ ձեռնարկելու Հայաստանի Հանրապետության մտադրության, ինչպես նաև դրանց իրականացման ու չեղարկման ժամանակացույցի մասին (հոդված 18, կետ 2),

4.22. կիրառել համընդհանուր պաշտպանական, հակազնազցման և փոխհատուցման միջոցներ՝ ՍԱԳՀ-ի XIX հոդվածի, ՍԱԳՀ-ի VI հոդվածի դրույթներին, Երաշխիքների մասին համաձայնագրին, ՍԱԳՀ-ի VI հոդվածի իրականացման մասին համաձայնագրին, Առևտրային համաշխարհային կազմակերպության համաձայնագրի 1Ա հավելվածի «Սուբսիդիաների և փոխհատուցման միջոցների մասին» համաձայնագրին համապատասխան (հոդված 19, կետ 1),

4.23. հակազնագցման կամ փոխհատուցման հետաքննություն սկսելու հնարավորությունը դիտարկելու դեպքում մյուս կողմին գրավոր ծանուցել քննություն սկսելու դիմում ստանալու մասին ոչ ուշ, քան քննությունն սկսելու օրվանից 15 (տասնհինգ) օր առաջ (հոդված 19, կետ 3),

4.24. համընդհանուր պաշտպանական միջոց կիրառելու մտադրություն ունենալու դեպքում մյուս կողմին անմիջապես տրամադրել հետաքննության սկզբի, ինչպես նաև նախնական և վերջնական եզրահանգումների վերաբերյալ համապատասխան տեղեկությունների մասին գրավոր ծանուցում (հոդված 19, կետ 4),

4.25. Կողմերի միջև Համաձայնագրի մեկնաբանությունից և (կամ) կիրառումից բխող ցանկացած վեճ կարգավորել Համաձայնագրի «Վեճերի կարգավորում» 4-րդ հավելվածով սահմանված կանոններին և ընթացակարգերին համապատասխան (հոդված 20),

4.26. Հայաստանի Հանրապետության համապատասխան օրենքների կամ կարգավորումների համաձայն՝ ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության ընդհանուր կիրառության օրենքները և կարգավորումները, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության համապատասխան միջազգային համաձայնագրերը, որոնք առնչվում են Համաձայնագրով նախատեսված որևէ հարցի, անհապաղ հրապարակվեն ամենաուշը դրանք ուժի մեջ մտնելու օրվանից կամ որևէ այլ կերպ հանրությանը հասանելի դառնան, այդ թվում՝ հնարավորության դեպքում՝ էլեկտրոնային տարբերակով (հոդված 21, կետ 1),

4.27. հնարավոր առավելագույն չափով մյուս կողմին ծանուցել ցանկացած միջոցի մասին, որը Հայաստանի Հանրապետության կարծիքով կարող է էականորեն ազդել Համաձայնագրի գործողության վրա կամ այլ կերպ էականորեն ազդել մյուս կողմի՝ Համաձայնագրով սահմանված շահերի վրա (հոդված 21, կետ 2),

4.28. Հայաստանի Հանրապետության համապատասխան օրենքների և կարգավորումների համաձայն՝ պահպանել մյուս կողմի՝ Համաձայնագրին համապատասխան գաղտնի տրամադրած տեղեկությունների գաղտնիությունը (հոդված 22, կետ 1),

4.29. ճանաչել էլեկտրոնային առևտրի միջոցով ապահովվող տնտեսական աճը և հնարավորությունները, էլեկտրոնային առևտրի դինամիկ և նորարարական

բնույթը, որը դրական ազդեցություն է ունենում Կողմերի միջև փոխադարձ առևտրի աճի վրա, ինչպես նաև էլեկտրոնային առևտրի նկատմամբ սպառողների վստահության խթանման կարևորությունը (հոդված 23, կետ 2),

4.30. արդյունավետ միջսահմանային առևտուրը դյուրացնելու նպատակով ձգտել օպտիմալացնել և պարզեցնել մաքսազերծման գործընթացներն Ազատ առևտրի գոտիներում կամ էլեկտրոնային առևտրի սուբյեկտների պահեստներում, որոնք նախատեսված են Հայաստանի Հանրապետության էլեկտրոնային առևտրի գործունեության համար (հոդված 23, կետ 3),

4.31. ճանաչել էլեկտրոնային առևտրին առնչվող ցանկացած ոչ անհրաժեշտ կարգավորող բեռից խուսափելու կարևորությունը (հոդված 23, կետ 4),

4.32. չժխտել, որ էլեկտրոնային ստորագրություններն ունեն նույն իրավական ուժն ու վավերականությունը, ինչ ոչ էլեկտրոնային ստորագրությունները, եթե Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով ու կանոնակարգերով այլ բան նախատեսված չէ (հոդված 23, կետ 5),

4.33. ձգտել փոխադարձաբար ճանաչել էլեկտրոնային ստորագրությունները, եթե կիրառելի է (հոդված 23, կետ 6),

4.34. ձգտել էլեկտրոնային եղանակով հանրամատչելի դարձնել Կողմերի միջև իրականացվող առևտրին առնչվող կարգավորող փաստաթղթերը (հոդված 23, կետ 7),

4.35. ճանաչել էլեկտրոնային առևտրից օգտվողների անձնական տվյալների պաշտպանության տնտեսական և սոցիալական առավելությունները և էլեկտրոնային առևտրի նկատմամբ սպառողների վստահության բարձրացման գործում դրա կատարած ներդրումը (հոդված 23, կետ 8),

4.36. ընդունել կամ պահպանել այնպիսի միջոցներ, որոնք ապահովում են անձնական տվյալների պաշտպանությունը, այդ թվում՝ անձնական տվյալների անդրսահմանային փոխանցումը և դրան առնչվող պայմաններն ու պահանջները՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենքներին ու կանոնակարգերին համապատասխան (հոդված 23, կետ 9),

4.37. նշանակել համակարգող, որն, ընդհանուր առմամբ, պատասխանատու կլինի մյուս կողմի և Համատեղ կոմիտեի հետ հաղորդակցության համար՝ Համաձայնագրի 23-րդ հոդվածի կիրարկումից բխող ցանկացած հարցերի առնչությամբ (հոդված 23, կետ 10),

4.38. ճանաչել տնտեսական համագործակցության կարևորությունը և համաձայնել ընդլայնել համագործակցությունը փոխշահավետ ոլորտներում՝ հաշվի առնելով Կողմերի զարգացման և կարողությունների տարբեր մակարդակները (հոդված 24, կետ 1),

4.39. խրախուսել և հեշտացնել Հայաստանի Հանրապետության և մյուս Կողմերի համապատասխան պետական մարմինների միջև համագործակցությունը, տնտեսական համագործակցությունը և անհրաժեշտության դեպքում՝ Կողմերի ձեռնարկությունների միջև համագործակցությունը խթանելու և իրականացնելու նպատակով (հոդված 24, կետ 2),

4.40. ստեղծել յուրաքանչյուր կողմի ներկայացուցիչներից բաղկացած Համատեղ կոմիտե, որը համանախագահում են երկու ներկայացուցիչներ՝ մեկը՝ ԵԱՏՄ-ից և դրա անդամ պետությունների կողմից՝ ի դեմս Եվրասիական տնտեսական հանձնաժողովի կոլեգիայի անդամներից մեկի, իսկ մյուսը՝ Մոնղոլիայի էկոնոմիկայի և զարգացման նախարարության և (կամ) վերջինիս իրավահաջորդի կողմից (հոդված 26, կետ 1),

4.41. Համատեղ կոմիտեի իրենց համապատասխան ներկայացուցիչների վերաբերյալ տեղեկատվություն տրամադրել ոչ ուշ, քան դրա նիստն անցկացնելուց 30 (երեսուն) օր առաջ (հոդված 26, կետ 2),

4.42. Համաձայնագրի արդյունավետ իրականացման, ինչպես նաև Համաձայնագրով նախատեսված ցանկացած հարցով Կողմերի միջև հաղորդակցությունը ոլորացնելու նպատակով Համաձայնագիրն ուժի մեջ մտնելու օրվանից սկսած՝ 1 (մեկ) ամսվա ընթացքում նշանակել համակարգողի կամ համակարգողների և մյուս կողմին տեղեկություն տրամադրել նրանց վերաբերյալ (հոդված 27, կետ 1):

5. Համաձայնագիրն ուժի մեջ է 3 (երեք) տարի, այն կարող է երկարաձգվել ևս 3 (երեք) տարի ժամկետով, եթե Կողմերն այլ բան չպայմանավորվեն (հոդված 28, կետ 1):

6. Առաջին եռամյա ժամկետի ավարտից հետո՝ 1 (մեկ) տարվա ընթացքում, Կողմերը պարտավորվում են վերանայել Համաձայնագիրը՝ առևտուրը դյուրացնելու և տուրքերը, ինչպես նաև Կողմերի միջև իրականացվող՝ ըստ էության, ողջ առևտրի վերաբերյալ առևտրային մյուս սահմանափակող կանոնակարգերը վերացնելու նպատակով (հոդված 28, կետ 2):

7. Համաձայնագրի գործողությունը դադարում է ԵԱՏՄ-ի մասին պայմանագրից դուրս եկող ԵԱՏՄ ցանկացած անդամ պետության համար ԵԱՏՄ-ի մասին պայմանագրից դուրս գալու մասին որոշումն ուժի մեջ մտնելու օրվանից (հոդված 28, կետ 4):

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից և ղեկավարվելով Սահմանադրության 168-րդ հոդվածի 3-րդ կետով, 170-րդ հոդվածի 1-ին և 4-րդ մասերով, ինչպես նաև «Սահմանադրական դատարանի մասին» սահմանադրական օրենքի 63, 64 և 74-րդ հոդվածներով՝ Սահմանադրական դատարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Ց**.

1. 2025 թվականի հունիսի 27-ին Մինսկում ստորագրված՝ Եվրասիական տնտեսական միության և դրա անդամ պետությունների՝ մի կողմից, և Մոնղոլիայի՝ մյուս կողմից, միջև ժամանակավոր առևտրային համաձայնագրում ամրագրված պարտավորությունները համապատասխանում են Սահմանադրությանը:

2. Սահմանադրության 170-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սույն որոշումը վերջնական է և ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՀՈՂ

Ա. ԴԻԼԱՆՅԱՆ